

Jozua 7:20

1 Achan's zonde 2 Israel's redding 3 Gods genade

Gemeente,

Hoe kan het gaan: je had eerst een wiskunde repetitie of toets. Een vak waar je altijd moeite mee hebt. Je hebt gebeden: Heere, geef dat het gaan mag. En het ging. Toen kwam natuurkunde: nog zo'n rampvak voor je. Je hebt gebeden: Heere, geef dat het gaan mag. En het ging goed. Daarna kwam godsdienst. Daar heb je altijd wel een goed cijfer voor en dat lukt wel. En wat gebeurde: je vergat te bidden en ging er zo naar toe. Overmoed noemen we dat. En: je had een 4.

Hoe kan dat gaan: je moest geopereerd worden. Gevaarlijke operatie. Onder narcose, van een paar uur. Je bad: Heere, help me erdoor. En de operatie slaagde. Daarna kwam er een serie bestralingen. Kan bijwerkingen hebben. En je bad: Heere, help me erdoor. En het sloeg aan. Daarna kreeg je griep en je nam een paracetamol. En wat gebeurde? Je vergat te bidden en nam ze zomaar in. Overmoed, zelfoverschatting noemen we dat. En: de griep ging maar niet over.

Zo was het gegaan met Jozua, met Israel. Eerst stonden ze voor de Jordaan. Hoe moesten ze erdoor? Dat bestond niet. Die vrouwen kinderen, komen nooit in Kanaan. Maar het gebeurde. God deed wonderen. Daarna stonden ze voor Jericho. Die hooggelegen stad, vesting, met muren en de poort potdicht. Hoe krijgen ze die ooit in handen? Dat kan niet. Maar het gebeurde. God liet de muren instorten. En toen kwam Ai. Een klein stadje maar, stelt niet zoveel voor. Een paarduizend soldaten is wel genoeg, want moet geen probleem zijn. Geen gebed, geen afhankelijkheid. Overmoed dus. En het loopt verkeerd af. Een nederlaag. Ai verslaat Israel. De soldaten moeten vluchten en 36 man sneuvelen.

1 Achan's zonde

Dan zet God je wel stil. Hoe kan dat? Wat is hier aan de hand? Nou, dat kan beproeving zijn. Zoals die 13 rondjes om Jericho die niets uit leken te halen. Tegenspoed, mislukkingen, kunnen beproevingen van God zijn. Om volharding te oefenen. Om vertrouwen te louteren. Maar: het kan ook om iets anders zijn. En dat weten wij al van tevoren hier. In Jozua 7:1 staat het al. Dat wist Jozua toen nog niet. Wij lezen het als eerste. Eén man heeft in Jericho kostbaarheden weggehaald en meegenomen. Tegen Gods gebod in. Er is gezondigd.

En daarom heeft Israel verloren bij Ai. En dat is niet zomaar iets. Dat zagen we al eerder. Want dat betekent dat de vervulling van Gods belofte stekt en staakt. Want God had de beloften gegeven: Ik heb u dit land gegeven. Maar dat wordt nu niet vervuld. Dat is blijkbaar geblokkeerd. Dat is wat. Als je meemaakt dat de vervulling van Gods belofte stekt en geblokkeerd is. In je eigen leven. Gods werk breekt niet door. Gods werk van geloof, zekerheid, heilig leven stekt. Het komt niet, of het zakt weg. In het leven van je gezin, nageslacht. Gods werk is niet te zien. Ze komen niet bekering en geloof. Ze dwalen af en weg. Gods werk in de gemeente stekt en staakt. Er zijn geen bekeerlingen, er is geen doorbraak, er wordt niks gehoord of gezien dat God Zijn beloften gedenkt en vervult.

En nogmaals: dat kan beproeving zijn. Gods wijsheid om te oefenen in volharding, in gebed, in verwachting. Net als bij Jericho. Maar het kan ook zijn, als bij Ai, dat er gezondigd is. Dat onbeleden zonde een blokkade, een barricade heeft opgeworpen. Dat kan ook de oorzaak zijn. In elk geval nodig om dat te onderzoeken. Als er een week lang niemand bij Spurgeon was gekomen uit de gemeente om te vragen: wat moet ik doen om zalig te worden, dan riep Spurgeon zijn kerkenraad bij elkaar: broeders, een week lang niets van Gods werk gemerkt: is er een verborgen zonde bij één van ons? Heeft iemand een blokkade opgeworpen in zijn leven zodat de vervulling van God belofte stekt?

Wat kan dat dan zoal zijn? Nou, we letten op Jozua 7, op Achan. Wat was zijn zonde? Hij had iets weggenomen. God had bevolen dat alle kostbaarheden van Jericho voor de HEERE zouden zijn en voor Zijn dienst. Maar Achan had zo iets moois zien liggen. Een tong, staaf, van goud van een halve kilo, een prachtig sierkleed en 2,5 kilo zilver. Hij had het gezien, hij kreeg er lust toe, verlangen, en hij had het gepakt. Zo was het begonnen, hij had het gezien. Zo onschuldig is het niet: folders kijken, sites afstruinen. En als je merkt dat je er lust in krijgt word het helemaal gevaarlijk. Kijk uit wat je kijkt. Als het begeerte opwekt..... Dan zou je er toe kunnen komen om het weg te halen uit de winkel, niemand ziet het. Dan zou je ertoe kunnen komen om je belastingaangifte te vervalsen, om zwart te gaan werken. Je zou ertoe kunnen komen om wat weg te halen van je moeders geld. Of om eigenlijk geld te stelen van God. Je rijdt die mooie dure auto van het geld dat je nooit aan iets van kerk of zending geeft en aan vluchtelingen al helemaal niet. Dat minimaliseer je maar en daarom kun je zo duur doen. Geldgierigheid is een wortel van alle kwaad, zegt de Bijbel.

Dat kan net als bij Achan éénmalig zijn. Eén greep naar geld en goed. Nog nooit erkend en beleden. Het kan ook een gewoonte geworden zijn.

En dan kan dat ook zijn ten aanzien van een ander gebod. Dat je zondagmiddag gebruikt voor je dagelijks werk alvast voorbereiden.

Eénmalig of structureel. Dat je op sexueel gebied je vergrijpt. Voor het huwelijk al. Of aan één van je kinderen. Of met iemand anders. Eénmalig of structureel. Dat je hebt gelogen. Tegen je vader en moeder, tegen je personeel of werkgever, leraar of leerling. Eénmalig of structureel. Onbeleden, onbestreden.

Ja, is dat alles? God zegt: je hebt Mijn verbond verbroken. Ik gaf Mijn verbond en beloften. Ik gaf Mijn Evangelie en dienst. Ik vroeg geloof en trouw. Door zo te zondigen ben je ontrouw geweest, geestelijk overspel gepleegd. Mijn verbond verbroken. En wat gebeurt er dan?

Dan is de verdere vervulling van Gods beloften gebarricadeerd, geblokkeerd. Een dam in de rivier van de belofte vervulling waardoor het water wordt tegengehouden. In je eigen leven, ja. En zelfs in je gezin, ja zelfs in de hele gemeente. Gods Geest wijkt. Denk aan de gemeente van Corinthe in I Corinthe 11. Omdat sommigen eten en drinken namen en de armen lieten hongerlijden werd heel de gemeente geoordeeld: velen zieken en zieken en slapenden.

Je zou dat kind maar zijn, die jongere, die volwassene, dat belijdend lid, die avondmaalganger, die dat op zijn geweten heeft, die daar de oorzaak van is. U zou het kunnen zijn, of jij, of ik. Die de barricade opwerpt waardoor Gods beloften niet verder vervuld worden.

2 Israël's redding

Maar God..... Maar God wil en zal Zijn beloften wel vervullen! God blijft Zijn beloften trouw. Ondanks ons. Ondanks zonden en overtredingen, ondanks ontrouw. God zet Zijn werk door. Als het van ons afhangt komt er niks, niks van die beloften terecht. We overtreden, we vinden andere dingen meer waard. We geven andere dingen voorrang. En een kleinigheid is genoeg om ons de schatten van Gods beloften te laten liggen en in te ruilen voor wat anders. Maar God houdt aan Zijn beloften vast. Daar hecht Hij zo aan, dat is zo Zijn wil, dat Hij daar Zijn Eigen Zoon voor gaf. Om de schuld van al die ontrouw en zonden op Zich te nemen. Om met het bloed en de Geest van Zijn Zoon in te staan voor de vervulling van al Zijn beloften.

En daarom krijgt Jozua opdracht om de schuldige aan te wijzen. De HEERE had kunnen zeggen, mogen zeggen, het gaat weer mis. Zo is het bij Mozes gegaan in de woestijn, en zie je wel, het word weer hetzelfde liedje. Er is overmoed en jullie denken het zelf wel te kunnen zonder Mij, er is hebzucht. Nou valt het doek. Dit volk is Mijn weldaden niet waard. Weet ze toch niet te waarderen. Maar de HEERE blijft aan Zijn belofte vasthouden. De HEERE wil Zijn beloften vervullen. Aan de volgende generatie, aan Zijn gemeente. En omdat de HEERE dat wil omdat de HEERE die barricade weg wil halen, de stroom van Zijn werk wil laten verder stromen, daarom gaat Jozua loten. Om de schuldige eruit te halen. Om met de zonde af te rekenen.

En Achan word aangewezen. Hij is het. En Achan wordt gestraft. Net als in het Nieuwe Testament Annanias en Saffira. En Achan wordt gestenigd. En zijn gezin ook. Zijn zonen en zijn dochters. Is dat eerlijk? Nou, daarin kan meespelen dat Achan hoofd van het gezin is. En als zodanig ben je verantwoordelijk voor heel je gezin. Wat je als hoofd doet heeft consequenties voor je gezinsleden. Dat geldt voor autorijden. Als je als vader aan het stuur zit en je rijdt door rood, dan sleep je je kinderen mee in een ongeluk. Dat geldt ook voor je levensstijl: je sleept je kinderen mee in het oordeel. Maar dan valt wel op, dat bij Korach destijds zijn kinderen niet mee veroordeeld werden. Die hadden blijkbaar niet ingestemd met de opstand van hun vader. De kinderen van Achan lijkt erop van wel. Ze hadden het wel niet gedaan, maar wel ingestemd, in elk geval niks gezegd toen vader die spullen in de tent kwam brengen en begroef. Zijn vrouw wordt niet genoemd, misschien leefde die niet meer, of zij had er niet mee ingestemd. Ernaar kijken, ervan weten en niks zeggen is niet onschuldig. Al kan dat ontzaglijk moeilijk zijn als vrouw of kind om je man, je vader erop aan te spreken. Maar alles beter dan het maar laten gebeuren....

Zo word de barricade weer opgeheven en doorbroken. Doordat Achan geoordeeld wordt. Kijk, daarom is het ook censura morem voor het heilig Avondmaal. Want de zonde van één gemeentelid legt een blokkade voor de hele gemeente. Als die niet opgeruimd word, dan stokt de vervulling van Gods belofte, houdt de Geest Zich terug. Daar zij wij allen bij betrokken. Om zonden die wij zien van anderen iets mee te doen. De dader op aan te spreken. Tot schuldbelijdenis te brengen, tot breken met de zonde. Opdat de hele gemeente er niet onder lijden zal.

Daarom heeft de kerkenraad zo'n verantwoordelijke taak. Om op huisbezoek te vermanen tot schuldbelijdenis en breken met de zonde. Want de barricades moeten opgeheven worden. Dan kan het zelfs nodig zijn, nee niet meer om iemand te stenigen. In de dood van Jezus heeft God afdoende getoond hoezeer de zonde Hem mishaaft. Dat is niet meer aan de orde. Dat is in heel uitzonderlijke gevallen van moord met voorbedachte koelbloedige rade de taak van de overheid. Maar de kerkenraad is wel geroepen om tucht uit te oefenen in de zin van vermanen. En als dat niet helpt nog een keer vermanen, en als dat niet helpt de toegang tot het Heilig Avondmaal ontfeggen. Dat zou je dus heel erg moeten vinden. Als je een jaar de gevangenis in moet, nou dat zouden we verschrikkelijk vinden. Maar als je een jaar niet aan het Heilig Avondmaal zou mogen.....dat zou pas erg zijn. Dat wil je toch niet, dan bekeer je je toch en breek je met de zonde. En als dat niet gebeurt, dan kan de kerkenraad je uit de gemeente sluiten. Als lid schrappen. Dat zou erg zijn. Als je niet meer bij Gods gemeente mag horen. Dan zou je toch acuut je zonde belijden en ermee breken, want dat wil je toch niet.

En zo, zo wordt de barricade, blokkade opgeheven. De stroom van Gods vervulling van Zijn beloften stroomt weer verder over de velden van de gemeente. Er komen mensen tot bekering, er komen mensen tot geloofsbloei en vervulling. Zo word wat Hosea zegt: het dal Achor tot een deur der hoop. De plek waar de tucht geoefend word, dat was in Achor, die word tot deur. Deur, opening, naar Gods zegen toe.

Nou stel ik u en ons de vraag, waarop ik ook niet direct antwoord weet: zouden we soms de tucht eerlijker en vaker moeten uitoefenen? Naar anderen toe elkaar meer aanspreken op zonden die we zien of weten? Als kerkenraad meer vragen naar en aanspreken op zondige levenspraktijken? Zou dan de deur naar Gods zegen in de gemeente nog verder opengaan?

3 Gods genade

We zijn nog ergens aan voorbijgegaan. Jozua moest van de HEERE door het lot aanwijzen wie de schuldige was. Maar dat gebeurde op een hele bijzondere manier. Een manier vol van goedertierenheid en bewogenheid. Vol van genegenheid tot behoud. Want het had natuurlijk heel snel gekund. God had natuurlijk, hoe dat ging weten we niet, maar God had in één keer het lot op Achan kunnen laten vallen. Jij bent het. Maar het gebeurt veel langzamer en geleidelijker. Eerst word er geloot welke stam het is. De stam van Juda. Achan, daar hoor jij bij, zie je wel dat God het weet. Daarna wordt geloot welke familie het is. Die van Zarchi. Achan, daar hoor jij bij, zie je wel dat God het weet. Dan welk gezin het is. Dat van Zabdi. Achan, daar hoor jij bij, zie je wel dat God het weet. Dan welk lid van het gezin het is. Achan. En dan kan Achan geen kant meer op. Dan moet hij wel zeggen: ik heb gezondigd. Dan moet hij wel.

Eens moet je wel. Al heb je hier het nooit gedaan en gewild. Eens moet je wel. Als je voor Gods rechterstoel staat. En de boeken worden geopend. Gods boek, gedenkboek waarin alle zonden opgetekend staan. En het boek van je geweten dat heeft geregistreerd en dan volmaakt afgesteld zal zijn. En dan moet je wel. Al heb je hier nooit gewild, nooit willen toegeven, altijd goed hebt voor jezelf, verborgen hebt gehouden voor anderen en voor God, dacht je.

En dan zegt Jozua, mijn zoon. Mijn zoon. Kind van het verbond, zoon van het verbondsvolk. Dat betekend: zo vaak genodigd, zo lang geroepen en gewaarschuwd. En toch en nog geweigerd te erkennen. Maar dan moet je wel. Knarsetandend tot een voetbank onder Gods voeten voor eeuwig.

Kijk, zeggen: ik heb gezondigd, is niet altijd teken van geloof en ware bekering. Judas heeft het ook gezegd. Maar knarsetandend en zonder tot genade te vluchten. Bileam zei het ook, maar zonder oprechtheid en bekering. En Achan? Was zijn schuldbelijdenis echt? Dat

hoeven wij ten diepste niet uit te maken. Dat is aan God. Maar er is een schuldbelijdenis zonder liefde, zonder gewilligheid, maar afgeperst omdat het moet. Terwijl je van binnen boos bent dat je ontdekt bent, het stom vind dat je het hebt laten merken. Kon je maar wegluchten.

Hoe anders was dat bij David. In Psalm 51. Die had toch ook vreselijk gezondigd. Maar hij beled na ernstig overleg zijn boze daan. Hij deed schuldbelijdenis in liefde, met verdriet in zijn hart, vluchtend naar de HEERE toe. Wat een wonder dat ik het mag belijden. En dat mag, dat zoekt de HEERE.

Want het dal Achor is geworden tot een deur der hoop. Daar waar Achan gestraft is, daar ging de deur weer open, de deur naar de vervulling van Gods belofte. Daar waar de straf gedragen is, is er weer opening en doorgang. En er is zo'n verschil tussen Jozua en Jezus. Jozua wees de schuldige aan. Jozua liet Achan voor de dag komen. Meer niet. Maar Jezus wijst de schuldige aan én gaat in zijn plaats staan. Jezus ontdekt niet alleen aan zonde, maar neemt de zonde ook op Zich. Draagt de straf en de vloek Zelf. Daarom is Golgotha de deur der hoop. Daar waar de straf voltrokken is aan Jezus, daar gaat de deur naar God weer open. Naar vrede met en toegang tot God.

Kijk, daarom geeft Hij die gelegenheid. Net als bij Achan. Hij zet je niet ineens voor Zijn rechterstoel. Maar Hij wijst je aan. In Zijn geboden, in de prediking. Eénmaal. En we voelen de liefde kloppen. Opdat wij belijden en de deur weer open gaat. Want kijk, dat is het wonderlijke van Gods Koninkrijk. Overal is het in samenleving: als je je zonde, misdaad bedekt en verzwijgt kun je je straf ontlopen: gebrek aan bewijs. Als je erkent, dan is de weg vrij om het vonnis naar je toe te krijgen. Erkennen betekent: veroordeeld worden. Maar in Gods rijk is dat precies andersom: verzwijgen houdt je schuldig. Maar erkennen betekent vrijspraak, vergeving. Belijden betekent: milde handen, vriendelijke ogen vinden. O, daarom wijst Jezus aan: erken toch, en je ontvangt vergeving. Waarom dan niet erkend en beleden? Als het ware wijst God eerst aan welk vak van de kerk de zondaar zit. Galerij, of zijvak of middenschip. Jouw vak. Achan, toe, je merkt het dat God het weet: wees het vonnis voor en kom nou en erken het vrijwillig. Dan welk vakdeel het is. Links of rechts, middenin of zijbankjes. Jouw vakdeel. Achan, toen nou, erken nou, wees het vonnis voor en belijd vrijwillig. Dan welke bank van het vakdeel. Eerste, tweede, derde, 21^e. Jouw bank. Achan, toe nou, erken nou, God weet het, dat merk je toch. Wacht nu niet tot het te laat is. Dan welke persoon in de bank. U. jij, ik. Erken nou, buig voor Christus, de Heere Jezus. Wacht niet tot je wel zult moeten voor Gods rechterstoel ten oordeel. Maar: erken nu, belijd je zonden, smee: Heere laat me mijn zonden zien, want bij U is vergeving.

Amen